

KOÇYAKA METAMORFİK KOMPLEKSİ'NİN METAMORFİK EVRİMİ: BATI ORTA ANADOLU'DA YB/DS METAMORFİZMALI TEKTONİK BİR BİRİM

METAMORPHIC EVOLUTION OF KOÇYAKA METAMORPHIC COMPLEX:
A HP/LT TECTONOMETAMORPHIC UNIT
IN WESTERN CENTRAL ANATOLIA

Levent Özgül, *Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Jeoloji Müh. Böl., 06531, Ankara*
M. Cemal GÖNCÜOĞLU, *Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Jeoloji Müh. Böl., 06531, Ankara*

ÖZET

Torid-Anatolid platformunun dalma-batmaya uğramış pasif kenarını temsil eden tektono-metamorfik dilimlerden biri olan Koçyaka Metamorfik Kompleksi (KMK), en alta Triyas-Jura yaşlı rekristalize platform karbonatları ile temsil edilir. Metamorfik pelajik sedimanlardan oluşan Midos Tepe Formasyonu bunun üzerinde uyumlu olarak yer alır. KMK'nın üst bölümü, alta "matrix içinde blok" ve üstte ise "blok—blok" tipli metaolistostromlardan oluşur. Her iki birim de tipik allolistostrom kökenli olup, gerek türbiditik matriks kayalarında, gerekse dalma-batma zonu üstü tipi metaofiyolit bloklarında YB/DS parajenezleri içerirler. Albiyen-Maastrichtyen sırasında KMK'yi etkileyen YB/DS metamorfizması birbirini takip eden en az üç evrede gelişmiştir: M_1 - Na-piroksen – lavsonit fasiyesinde başlangıç mavişist metamorfizması (*statik evre*); M_2 - Na-amfibol – lavsonit fasiyesinde ana evre (*penetratif evre*); M_3 - Glikofan – yeşilsist fasiyesinde geç evre (*überleyen evre*). Matriks ve bloklar, herbir metaolistostrom biriminde birbirinden farklı dokusal ve parajenetik özellikler sunarlar. Yanlız bloklarda gözlenen M_1 evresinin en yüksek metamorfik koşulları, olasılıkla Neotetis okyanusal kabuk malzemesinin progresif dalma-batması, YB/DS bloklarının yiğşim prizması kamasına eklenmesi ve yiğşim prizmasının en az bir bölümünün dalma-batmaya uğraması ile iltilidir. M_2 penetratif evresi, yayönü/yiğşim prizmasının pasif kenar olistostromlarına aktarılması ardından gerçekleşmiş olmalıdır. Olistostromların dalıp-batması sırasında hakim olan bu evre süresince, selektif statik rekristalizasyon hala etkilidir. En son evre (M_3), yitime uğramış pasif kita kenarının progresif olarak dilimlenmesi, yüzeylenmesi ve önülke üzerine yerleşmesi ile ilgili gelişmiştir. Yaygın olarak gözlenen duraysız doku ve parajenezler ile saat ibresi yönündeki P-T-t eğrisi, KMK'nın karmaşık yapısının ve çok evreli metamorfizmasının Franciscan-tipi mavişist metamorfizması koşullarıyla (litolojik ve kompozisyonel farklılıklar, sıvı etkileşimi, matriks-blok ilişkileri, makaslanma ve Na-metasomatizması) gerçekleşmiş olabileceğini işaret etmektedir.

ABSTRACT

Tectonometamorphic Koçyaka Metamorphic Complex (KMC), representing one of the slivers derived from subducted passive continental margin sequence of the Tauride-Anatolide Platform, comprises thick recrystallized platform-type carbonates (Loras limestone) at the bottom. Metamorphosed pelagic sediments (Midos Tepe Formation) rest conformably over them. The upper part is represented by lower block-in matrix type and upper block-block type meta-allolistostromes comprising HP/LT paragenesis

both in matrix and supra-subduction zone generated metaophiolitic blocks. KMC was affected by at least three successive metamorphic events during Albian-Maastrichtian as: **M₁**-Incipient blueschist metamorphism/Na-pyroxene+lawsonite facies (static stage), **M₂**- Na-amphibole+lawsonite facies (penetrative stage), **M₃**- Na-amphibole-greenschist facies conditions (overprint stage). The turbiditic matrix and blocks of each metaolistostromes display different textural and polyphase HP/LT paragenetic data. First peak conditionary event comprises blocks, and most probably related with progressive subduction of Neo-tethyan oceanic crust material, accretion of HP/LT blocks to wedge and possibly subduction of at least some parts of accretionary prism. Penetrative stage must occur after arrive of various forearc/accretionary prism material to passive marginal olistostromes. It is subjected with subduction of olistostrome while selective static crystallization remains effective. The latest event is related with progressive slicing of subducted passive margin, formation of KMC, and exhumation and emplacement to foreland. The strong inequilibrium textures and paragenesis, clockwise P-T-t path indicate that Franciscan-type blueschist metamorphism conditions (effects of lithological conditions, fluid interactions, matrix-block relations, shearing and Na-metasomatism) must have contributed to the formation of polymetamorphic and complex nature of KMC.

1. GİRİŞ

Kuzeybatı ve Orta Anadolu Yüksek Basınç/Düşük Sıcaklık (YB/DS) metamorfitleri, Türkiye'nin alpin dağ oluşumunun incelenmesinde çok kritik öneme sahiptirler. Bu metamorfitler, Mustafakemalpaşa'dan Bünyan'a kadar uzanan ve Doğu Akdeniz'in en uzun korunmuş mavişist kuşağını (Okay, 1984'ün Tavşanlı Zonu; Özcan vd. (1988)'in Kütahya-Bolkardağ Kuşağı ve Göncüoğlu vd. (1996)'nin Torit-Anatolit Kompozit Birliği'nin Kütahya-Bolkardağ Kuşağı) oluştururlar. Her nekadâr bu kuşaktaki YB/DS birimlerin varlığı otuz yılı aşkın bir zamandır biliniyorsa da (Kaaden, 1966), ilk detaylı ve lokal petrolojik çalışma ancak daha yakın bir tarihte gerçekleştirilebilmiş (Carpenter ve Okay, 1978) ve kuşağın kuzeybatı kısmını irdeleyen ilk bölgesel çalışma da ancak kısa bir süre önce sonuçlanmıştır. (Okay, 1984). Bir çok araştırmacı (örneğin, Kaaden (1966), Çoğulu ve Krummenacher (1967), Lisenbee (1971), Kulaksız ve Philips (1975), Özcan vd. (1988, 1990), Önen ve Hall (1993), Okay vd. (1998), Göncüoğlu vd. (1997), Yalınız vd. (1998), Özgül (1998)), bu kuşakta bulunan alpin YB/DS parajenezlerine sahip kesimlere işaret etmiştir.

Bu çalışmanın amacı, kuşağın en kritik ve en az çalışılmış bölgülerinden biri olan Altınkekin (Konya kuzeyi) bölgesindeki bir Neotetis tektonik dilimi olan Koçyaka Metamorfik Kompleksi (KMK; Özgül ve Göncüoğlu, 1998)'nın YB/DS metamorfitlerinin tektono-stratigrafik ve petrolojik özelliklerini vurgulamak, metamorfik evrimini incelemek ve kuşaktaki önemini ortaya çıkarmaktır.

2. TEKTONİK TANIMLAMA

Çalışma alanı Torit-Anatolit Kompozit Birliği'nin bir üyesi olan Kütahya-Bolkardağ Kuşağı'nda bulunmaktadır (Göncüoğlu vd., 1996). Torit-Anatolit Kompozit Birliği, Neotetis'in Vardar-İzmir-Ankara-Erzincan okyanusunun güneyindeki pasif kıtasal platformu temsil eder ve güneyde genellikle metamorfik olmayan bir nap paketinden oluşan Toritler ve kuzeye metamorfitlerden meydana gelen Anatolitler'den oluşur. Anatolitler'in en kuzey kenarı temsil eden Kütahya-Bolkardağ Kuşağı düşük dereceli metamorfik dilimlerden oluşur. Bu kuşak, Triyas öncesi düşük-dereceli metamorfik bir temelden, Mesozoyik platform istiflerinden ve Geç Kretase-Erken Paleosen yaşılı ofiyolitik olistostromlardan oluşur.

Kuşak, Torit-Anatolit platformunun en kuzey ucunu temsil eder ve iki alpin altbirime sahiptir (Göncüoğlu vd., 1996): 1)- kuzeyde pasif kenarın yitime uğramış kısmını temsil eden düzensiz bir YB/DS metamorfik kuşak (Okay, 1984'ün Tavşanlı Zonu) ve 2)- düşük dereceli metamorfizma geçirmiş esas kısım (Okay, 1984'ün Afyon Zonu). Çalışma alanına ait farklı modellerde (Okay, 1984; Özcan vd., 1988; Göncüoğlu vd., 1996) ortak görüş ise, bu kuşaktaki dilimlerin en üst birimlerinde bir okyanusal kabuk dilimi, ofiyolit altı metamorfikleri ve ilintili yığışım kaması malzemesi tarafından altlanan ve Geç Kretase yaşılı metaofiyolitik (genellikle YB/DS metamorfizmeli) blokların bulunduğu bir Geç Kretase-Erken Paleosen yaşılı mélange *dar anlamda* (olistostrom veya YB/DS metaolistostrom) bulunmaktadır. İncelenen alanda yaygın olarak yer alan KMK bu birimlerden sonucusuna karşılık gelir ve yapısal benzer istiflenme özelliği sunan ancak YB/DS metamorfizması sunmayan dilimlerle altlanır.

3. TEKTONO-STRATİGRAFİ

KMK, Orta Batı Anadolu'da çeşitli metaofiyolitik malzemeyi kapsayan bir tektono-metamorfik birliği temsil eder. KMK, Haydos köyünden güneye Beşağıl köyüne kadar K-G/KB-GD yönünde uzanan bir dilimdir (Özcan vd., 1990; Özgül, 1998; Özgül ve Göncüoğlu, 1998, 1999; Göncüoğlu vd., 1997; Yalınız vd., 1998) (Şekil 1). KMK, en alta çalışma alanında yüzeylenmeyen Orta Triyas-Erken Kretase yaşı, kalın, yeniden kristalleşmiş sığ su karbonatları ile temsil edilir (Loras Formasyonu, Göger ve Kiral, 1973). Konya'nın kuzeybatısında Kadınhanı-Ilgın-Sarayönü-Sızma bölgesinde ise, bu birimin esas temelini temsil ettiği düşünülen Orta-Üst Paleozoik yaşı ve düşük dereceli bir metamorfizmayı üzerleyen bir YB/DS metamorfizmasından etkilenmiş başka bir dilimin varlığı ortaya konmuştur (Özcan vd., 1990).

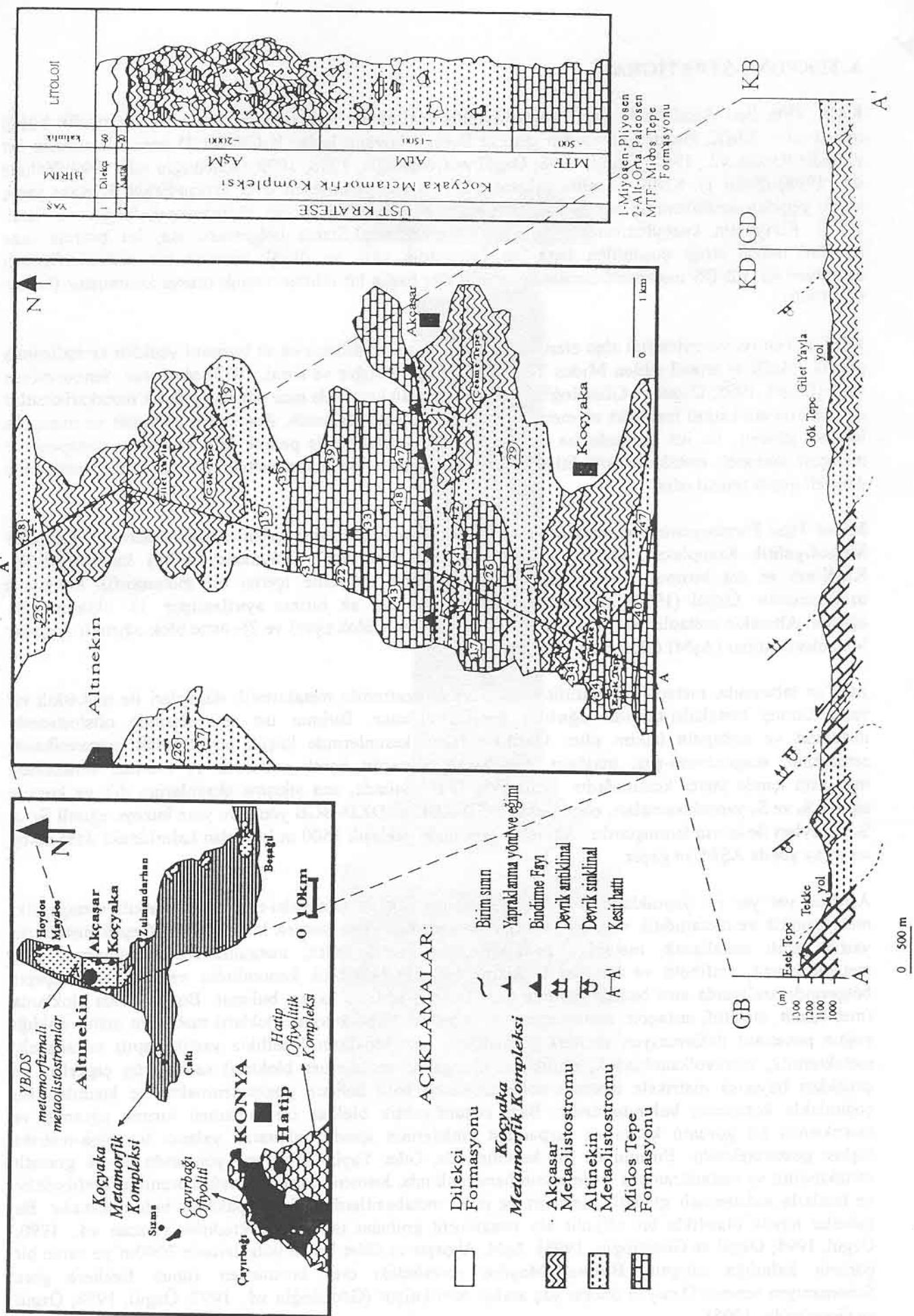
KMK'nın en iyi yüzeylendiği alan olan Altınekin bölgesinde, dilimin en alt birimini yeniden kristalleşmiş pelajik çökellerle temsil edilen Midos Tepe Formasyonu (Göger ve Kiral, 1973) oluşturur. Senomaniyen yaşı (Özgül, 1998; Özgül ve Göncüoğlu, 1998) birimin alt kısmında ince tabaklı pelajik metakarbonatlar ile bunlarla ara katkılı metaçört ve metapelit bantları bulunur. Birimde, üste doğru metaçört ve metapelit bantları sıklaşır. En üst kesimde ise bu kez yeniden kristalleşmiş pelajik killi kireçtaşları, metapelit ve metaçört arabantlı metakalsi-turbiditler yoğunluk kazanır. Bu kısım üstteki olistostromun matriksine dereceli geçişti temsil eder.

Midos Tepe Formasyonu'nun metaturbiditik en üst kısmının üzerine gelen metaolistostrom ("Koçyaka Metaofiyolitik Kompleks", Özcan vd., 1990), "allolistostrome" (Raymond, 1984) karakterlidirler. KMK'nın en üst birimini temsil eden birim ofiyolitik malzeme içeren bir metamorfik kompleks özellikle dindedir. Özgül (1998) bu metaolistostromu iki ayrı alt birime ayırtlamıştır: 1)- alta matriks ağırlıklı Altınekin metaolistostromu (AtM) (matriksin içinde blok tipte) ve 2)- üstte blok ağırlıklı Akçaşar Metaolistostromu (AşM) (blok-blok tipte).

AtM'un tabanında, metaçört, metatüfit/metatüf ve olistostromlu metakırıntılı düzeyleri ile arakatkılı iyi yapraklanmış metakalsi-turbidit ağırlıklı matriks bulunur. Birimin üst seviyelerinde olistostromlu metarenit ve metapelit hakim olur. Özellikle taban kesimlerinde küçük boyutlardaki metavolkanit, serpentinit, magnezyum-şist, mavişist, metabazalt, metaçört bantlı amfibolit ve mermer olistolitleri matriksin içinde üzer konumdadır. Genellikle D-B yönünde, ana sıkışma eksenlerine dik ve kuzeye eğimli S_0 ve S_1 yapraklanması, çoğunlukla DGD-KBK ve DKD-BGB yönlü ve yine kuzeye eğimli S_2 ve S_3 yüzeyleri ile kıvrımlanmışlardır. Altınekin yöresinde yaklaşık 1500 m.'yi bulan kalınlıkta AtM dikey ve yatay yönde AşM'ye geçer.

AşM'un yer yer iyi yapraklanmış metaçört, metatüf/tüfit ve metakalsi-turbidit arakatkılı metapelitik, metapsamitik ve metaruditik matriksi, bloklar arasında cep veya mercek konumludur. Çeşitli metabazit, yastık yapıtı metabazalt, metaçört, metaserpentinit, metakromitit, metaultramafit, magnezyum-şist, metapiroklastit, amfibolit ve mermer blokları genellikle blok-blok konumludur ve özellikle Akçaşar bölgesinde aralarında ince bantlar halinde makaslanmış matriks kayası bulunur. Burada, bazı bloklarda (metabazalt, metatüf, metaçört, metaserpentinit ve pelajik metakarbonat blokları) matriksin maruz kaldığı yoğun penetratif deformasyon etkileri gözükürken, bazı blokların (özellikle yastık yapıtı metabazalt, metakromitit, metavolkanoklastik, amfibolit, metagabro ve mermer blokları) sadece dış çeperleri ve çatlakları boyunca matriksle uyumlu deformasyonlar belli belirsiz gözlemlenmekte, iç kısımları ise çoğunlukla korunmuş bulunmaktadır. Bazı metaofiyolitik bloklar ise tamamen kırıma uğramış ve matriksimsi bir görüntü kazanmış serpentinit kütelerinin içinde bulunarak yalancı bir blok-matriks ilişkisi göstermektedir. Birimin en üst kesimlerinde, Gilet Yayla-Gök Tepe yöresinde büyük granatlı metakromitit ve metaultramafit kütelerinin hemen altında, kısmen ilksel düzeneği korunmuş amfibolitler ve bunlarla ardalanmalı granatlı metaçört ve mavi metabazitlerden oluşan paketler bulunmaktadır. Bu paketler büyük olasılıkla bir ofiyolit altı metamorfit grubunu temsil etmektedirler (Özcan vd., 1990; Özgül, 1998; Özgül ve Göncüoğlu, 1998). AşM, Akçaşar ve Gilet Yayla bölgelerinde 2000m'ye varan bir görünür kalınlığa sahiptir. Birime, Maydos bölgesindeki örtü biriminden alınan fosillere göre Senomaniyen sonrası-Daniyen öncesi yaşı aralığı önerilmiştir (Göncüoğlu vd., 1997; Özgül, 1998; Özgül ve Göncüoğlu, 1998).

Sekil 1. Çalışma alanının genel jeolojik haritası, dikme kesiti ve yapısal kesit.

AtM ve AşM; 1)- Kaotik olmayan, düzenli kaya-stratigrafik özellikle olması, 2)- Olistostromlardan çok az yaşlı bir formasyon tarafından altlanması (Midos Tepe Formasyonu, Senomaniyen), 3)- Olistostromlardan çok az genç bir formasyon tarafından üstlenmesi (Danyen klastik sedimanları), 4)- Parçalanmaların ve karışmaların gravite kuvvetleri tarafından oluşturulması, 5)- Çok kısa bir jeolojik zaman aralığında blokların gravite kaymaları ile yerleşmeleri (Senomaniyen sonrası-en üst Maastrichtiyen öncesi), 6)- Blok yerleşimi sırasında yarı-akışkan matriks konumu (kalsi-türbiditik), 7)- Elastikten plastik-akışkana değişen davranışları ve sönümlü deformasyon özellikleri, 8)- Ekzotik ofiyolitik blokların varlığı, 9)- İç devamlılığın var olmaması ancak matriks litolojileri arasında düzen, 10)- Çökelmeli alt sınır, 11)- Yoğun makaslanmanın görülmemesi, 12)- Yuvarlanmış, yarı-yuvarlanmış ve yarı-köşeli blokların yoğunluğu nedenleriyle "allolistostrome" (Raymond, 1984) karakterlidir (Özgül, 1998). Bu nedenlerle AtM ve AşM çok büyük olasılıkla denizaltı gravite kayma mekanizması ve türbiditik akıntılar ile oluşmuştur. KMK'nın temeli ise bir kita yokuşu fasiyesi çökellerini temsil eder. Midos Tepe Formasyonu ve AtM arasındaki geçişli sınır ise ikincinin, bir yığışım-yitim kompleksinde türemiş tektonik karışıkta ("mélange sensu stricto") çok ekzotik blok içeren olistostromlu bir birim olduğuna işaret eder. AtM ve AşM'da yer alan metabazalt blokları jeokimyasal olarak, bir dalma-batma zonu üstü tektonik ortamının genel yelpazesi olan ada-yayı toleyiti, ada-yayı toleyiti/okyanus ortası sırtı bazalt geçiği, okyanus ortası sırtı bazaltı ve okyanus adası bazaltı ortamlarını yansıtırlar (Özgül, 1998; Yalınız vd., 1998).

4. TEKTONO-METAMORFİZMA

KMK kayaç örneklerinden alınan numunelerin dokusal verileri ile metamorfik mineral topluluk ve parajenezlerinin analizleri incelendiğinde, Albiyen-Maastrichtiyen aralığında en az üç birbirini takip eden evrede gelişen YB/DS metamorfizmasının etkileri görülmektedir (Çizelge 1). Bunlar sırasıyla: 1)- Statik belirgin olmayan metamorfik evre, 2)- Penetratif evre, 3)- Üzerleyen evre'dir. *Statik Evre* (M_1), Napiroksen-lavsonit fasiyesi mineral topluluklarını içeren başlangıç mavişt metamorfizması ile temsil edilir. Bu evre esas olarak AşM'nun metabazit blokları ile metavulkanoklastit, amfibolit ve metagabro bileşimindeki kayaçlarda yaygın olarak izlenmektedir. Dokusal veriler, statik yeniden kristalleme mekanizması ve topotaktik dönüşüm ile magmatik ojitlerin Na-piroksen'e dönüşümüne işaret etmektedir. Bazı metabazit kayaçlarda ise Na-piroksen + lavsonit₁ + Na-amfibol₁ parajenezi kayaçların magmatik matriksinde yoğun olarak bulunur. Yine aynı tür kayaçlarda Na-piroksen ve Na-piroksen + lavsonit₁ damar dolguları da izlenir. Yapraklanmaya uğramamış bu kayaçlarda ilksel doku tamamen, ilksel mineraloji ise kısmen korunmuştur. Özellikle yastık lav formundaki metabazitlerde, kayacın dış çeperlerinde matriksdeğine uygun bir yapraklanma söz konusudur. Metagabolarda magmatik plajiyoklazların lavsonite₁ dönüşümü tipiktir. Amfibolitlerde ise ilksel oluşan hornblend'lerin çeperlerinde Na-amfibol₁ gelişimi izlenmektedir. Metavulkanoklastitlerde ise, yine ilksel kıırıntılı doku hakim olup, kayaçta yoğun Na-piroksen ve lavsonit₁ gelişimi hakimdir. Burada ilginç olan bir husus ise, Na-piroksen ve lavsonit₁ oluşumunun bazı metamorfik kayaçlarda sınırlı kalırken, aynı zamanda benzer kimyasal bileşimli kayaçların bir kısmında ise bu mineral topluluğunun bulunmamasıdır.

Esas metamorfik evre olan *Penetratif Evre* (M_2) sırasında ise Midos Tepe Formasyonu, AtM ve AşM birimlerinin gerek matriks gerekse blok kayaçlarında yaygın olarak bulunan S_1 ve S_2 düzlemlerinde izlenen Na-amfibol₂ gelişimi izlenir (Na-amfibol-lavsonit fasiyesi şartları). Bu evre, kıırıntılı matriks kayaçlarında gözlenen ilk metamorfik evredir ve S_1 ile S_2 düzlemleri boyunca gelişen Na-amfibol₂, fengit, zoosit ve stilpnometan mineralleri, manganlı çört ve şeyl'erde ise Na-amfibol₂, spesartin granat ve piyedmontit oluşumu ile temsil edilir. M_2 parajenezlerinin değişik kökenli bloklarda dağılımı ise ilginçtir. M_1 evresinin izleri görülen metabazit kayaçlarda, topotaktik dönüşüm ile Na-piroksen oluşmuş (M_1), sonra bu mineral üzerinde S_1 düzlemi boyunca ince Na-amfibol₂ + fengit parajenezi gelişmiş (M_2), ve bu iki deformasyonu kesen ikinci bir düzlem boyunca da (S_2) stilpnometan çubukları gelişmiştir (M_2). Tüm bu oluşumlar ise daha sonraki üzerleyen evrede (M_3) gelişen S_3 düzlemi boyunca Na-amfibol₃ blastezleri ile kesilmiştir. M_1 evresinde gelişen Na-piroksenlerin Na-amfibol₂'ler tarafından kısmen ya da tamamen çerçevelenmesi, dilinimleri boyunca yenilenmesi ile lavsonit₁'lerin zoositlere dönüşümü izlenmektedir. S_2 boyunca Na-amfibol₂ + lavsonit₂ gelişimi metabazit kayaçlarda tipiktir. AşM'deki ilksel dokusu korunmuş metagabro bileşimli kayaçlarda, magmatik hornblendler Na-amfibol₂'e dönüşmüş, Na-piroksen gelişmemiş kayaçlarda ojitter önce uralitleşmiş, daha sonra bu ikincil hornblendler mavi / yeşilimsi mavi Na-amfibol₂ çubukları ile çerçevelenmiştir. Plajiyoklazların yalancı şeklärini alan lavsonitler, bu kere zoositlere dönüşmektedirler. Amfibolitlerde ise yine duraysız metamorfik şartların yol açtığı yeni mineral gelişmeleri (S_1 boyunca Na-amfibol₂ blastezi), bir yandan statik deformasyon sürerken (hornblendin Na-

Çizelge 1. KMK'nın metamorfizma evrelerine ait mineral toplulukları ve parajenezleri

Birim	Kayaç tipi	Üksel kayaç	Mineral topluluğu	M ₁	M ₂	M ₃	YB/DS parajenez
<i>Midos</i>	<u>kalk-şist</u>	<u>kalsi-turbidit</u>	<u>aktinolit</u>		X		Na-amfibol+fengit
<i>Tepe</i>	<u>mermer</u>	<u>pelajik kireçtaşı</u>	<u>albit</u>		X		
<i>Form.</i>			<u>fengit</u>	X			
			<u>klorit</u>		X		
			<u>Na-amfibol</u>	X			
			<u>stilpnometan</u>		X		
<i>AtM hamur</i>	<u>kalk-şist</u>	<u>arenit</u>	<u>aktinolit</u>		X		Na-amfibol+fengit
	<u>mikaşist</u>	<u>Fe-çört</u>	<u>albit</u>		X		Na-amfibol+stilpnometan
	<u>quvarsofelspatik</u>	<u>kalsi-turbidit</u>	<u>alurgit</u>	X			Na-amfibol+granat
	-mikaşist	<u>Mn-çört</u>	<u>epidote (s.L)</u>		X		Na-amfibol+alurgit
	<u>quvars-şist</u>	<u>Mn-seyl</u>	<u>fengit</u>	X	X		
		<u>seyl</u>	<u>klorit</u>		X		
		<u>tüfit</u>	<u>Na-amfibol</u>	X	X		
			<u>piyedmontit</u>		X		
			<u>spesartin granat</u>				
			<u>stilpnometan</u>	X	X		
			<u>zojisit</u>		X		
<i>AşM hamur</i>	<u>kalk-şist</u>	<u>bazik tuf</u>	<u>aktinolit</u>		X		Na-amfibol+lavsonit
	<u>mavişist (s.s.)</u>	<u>kalk-arenit</u>	<u>albit</u>		X		Na-amfibol+fengit
	<u>mikaşist</u>	<u>kalsi-turbidit</u>	<u>alurgit</u>	X			Na-amfibol+granat
	<u>quvarsofelspatik</u>	<u>Mn-çört</u>	<u>epidote (s.L)</u>		X		Na-amfibol+stilpnometan
	-mikaşist	<u>Mn-seyl</u>	<u>fengit</u>	X	X		Na-amfibol+alurgit
	<u>quvars-şist</u>	<u>q-arenit</u>	<u>granat</u>	X			lavsonit+fengit
		<u>rudit</u>	<u>klorit</u>		X		
		<u>seyl</u>	<u>lavsonit</u>	X			
		<u>tüfit</u>	<u>Na-amfibol</u>	X	X		
			<u>spesartin granat</u>		X		
			<u>stilpnometan</u>	X	X		
<i>AtM blok</i>	<u>mavişist (s.s.)</u>	<u>bazik volkanik</u>	<u>aktinolit</u>		X		Na-amfibol+fengit
	<u>metabazalt</u>		<u>albit</u>		X		
			<u>epidote (s.L)</u>		X		
			<u>fengit</u>	X	X		
			<u>klorit</u>		X		
			<u>Na-amfibol</u>	X	X		
			<u>stilpnometan</u>		X		
			<u>zojisit</u>		X		
<i>AşM blok</i>	<u>amfibolit</u>	<u>andezit</u>	<u>aktinolit</u>		X		Na-piroksen+Na-amfibol
	<u>mermer</u>	<u>bazalt</u>	<u>albit</u>		X		Na-piroksen+lavsonit
	<u>metabazik</u>	<u>bazik tuf</u>	<u>alurgit</u>	X			Na-amfibol+lavsonit
	<u>metagabro</u>	<u>dolerit</u>	<u>antigorit</u>	X	X		lavsonit+pumpelyit
	<u>magnezyum-şist</u>	<u>bazik volkanoklastit</u>	<u>epidote (s.L)</u>		X		Na-amfibol+stilpnometan
	<u>mikaşist</u>	<u>çört</u>	<u>fengit</u>	X	X		Na-amfibol+granat
	<u>quvars-şist</u>	<u>gabro</u>	<u>kalunit fazlar</u>	X			Na-amfibol+alurgit
	<u>serpantinit</u>	<u>ultramafit</u>	<u>klorit</u>		X		Na-amfibol+talk
		<u>Mg-bazalt</u>	<u>lizardit</u>	X	X		
		<u>pelajik kireçtaşı</u>	<u>lavsonit</u>	X	X		
		<u>pelit</u>	<u>Mg-amfibol</u>	X			
		<u>serpantinit</u>	<u>Na-amfibol</u>	X	X	X	
			<u>Na-piroksen</u>	X			
			<u>pumpelyit</u>	X			
			<u>spesartin granat</u>		X		
			<u>stilpnometan</u>	X	X		
			<u>talk</u>	X	X	X	
			<u>zojisit</u>	X	X	X	

amfibol₁'e dönüşümü) öte yandan penetratif deformasyonun ilerlemesi (S_2 boyunca phengit gelişimi), topotaktik değişimler (lavsonit₂ gelişmesi) ve kalıntı dokuların korunması (granoblastik ve granonematoblastik dokular) bir arada gözlemlenmektedir. Tek bir kristal üzerinde bile bu duraysız şartlar bulunmakta, bir ilksel amfibolit fasiyesi hornblendi önce Na-amfibol₂'le çerçevelenip sonra aktinolit iğneleri ile sarılmaktayken aynı kayaç numunesinde başka bir hornblend kristalinin tamamen Na-amfibol₂'e dönüştüğü gözlemlenmektedir. Gerek bu ofiyolit-altı metamorfik kayaçlarında, gerekse ilişkili metaçört bantlarındaki S_1 düzlemlerindeki Na-amfibol₂'ler aynı penetratif evrenin (M_2) ürünü olmalıdır. Metaserpentinit bloklarında da durum benzerdir. Genellikle bu blokların en dış çeperlerinde magnezyum-şist (antigorit + lizardit + talk + Mg-klorit + Mg-amfibol şist) hakimken, içe doğru önce antigorite + lizardit + Mg-klorit + kumigtonit/Mg-tremolit + antofilit parajenezi sonra da Mg-klorit + kumigtonit + antofilit parajenezine rastlanmaktadır. Blokların çekirdekleri ise yapraklı serpentinit konumunda olup antigorit + lizardit + magnezit içermektedir. Gerek amfibollerin çeperlerinde gerekse S_2 düzlemlerinde Na-amfibol₂ blasztezi hakimdir.

Son evre ise (*Üzerleyen Evre, M₃*) esas olarak aktinolit – klinozoyosit/pistasit – klorit – albit oluşumu ile üçüncü nesil iğnemi veya nematoblastik Na-amfibol₃ gelişimi ile temsil edilir (glokofanitik-yeşilşist fasiyesi/epidot-mavişist fasiyesi). KMK'nin hemen tüm kayaç birimlerinde M₃ evresinin etkisi gözlemlenir. Midos Tepe Formasyonu'nun ve AtM'nin metakalsi-türbiditik kısmında gözlenen M₂ evresine ait uzun iğnemi Na-amfibol₂'ler kısmen aktinolit ve/veya klorite çerçevelenip dönüşmeye, metaolistostromların metapelitik kısmında ise çerçevelenme ile birlikte aynı zamanda S₃ düzlemleri boyunca yeni Na-amfibol₃ blastezine rastlanmaktadır. Özellikle bol volkanik malzemeli kıritılı kayaçlarda son evreye mahsus, üzerinde çok sayıda ince aktinolit ve/veya Na-amfibol₃ ile fengit iğneleri bulunan geç-tektonik albit ve epidot porfiroblastesi gözlemlenmektedir. Bu S₂ ve S₃ deformasyonu sonrası blasitez gelişimi, aynı zamanda klorit oluşumu ile eş zamanlıdır. Bloklardaki, daha önceki evreye ait Na-amfibol_{1,2} kristalleri M₃ evresinde oluşan aktinolit, klorit ve Na-amfibol₃ ile duraysız olarak bir arada bulunmaktadır. M₁ evresindeki plajiyoklas-lavsonit₁ ve M₂ evresindeki lavsonit₁-zoyosit dönüşümleri bu kere zoyosit-klinozoyosit veya albit yenilenmeleri ile gözlemlenmektedir. M₂ evresinde oluşan lavsonit₂'ler ise yine epidota dönüşmektedir.

Yayın olarak gözlenen duraysız doku ve parajenezler, saat ibresi yönündeki P-T-t eğrisi ve geniş metamorfik koşullardaki (4-9 kb basınç, 200-400° sıcaklık) çoklu metamorfik evrim (Bucher ve Frey (1994)'e göre mavişist ve glokofanitik-yeşilşist fasiyesi; Özgül, 1998), KMK'nin karmaşık yapısının ve çok evreli metamorfizmasının Franciscan-tipi mavişist metamorfizması koşullarıyla (litolojik, reyolojik ve kompozisyonal farklılıklar, sıvı etkileşimi, matriks-blok ilişkileri, makaslanma ve Na-metasomatizması) gerçekleşmiş olabileceği işaret etmektedir.

5. TARTIŞMA VE SONUÇ

Yalnız KMK'nin bloklarında gözlenen M₁ evresinin en yüksek metamorfik koşulları, olasılıkla Neotetis okyanusal kabuk malzemesinin progresif dalma-batması, YB/DS bloklarının yiğışım prizması kamasına eklenmesi ve yiğışım prizmasının en az bir bölümünün dalma-batmaya uğraması ile iltilidir. Bölgesel yaş verilerine göre bu evre Turoniyen-erken Kampaniyen arasında gerçekleşmiş olmalıdır (Çoğulu ve Krummenacher, 1967; Kulaksız ve Philips, 1985; Özcan vd., 1990; Önen ve Hall, 1993; Okay vd., 1998). M₂ penetratif evre, yayınızı/yiğışım prizması malzemesinin pasif kenar olistostromlarına aktarılması ardından gerçekleşmiş olmalıdır. Olistostromların dalıp - batması sırasında (Albiyen-Konyasiyen: Okay vd., 1998) hakim olan bu evre süresince, selektif statik rekristalizasyon hala etkilidir. En son evre olan M₃, yitime uğramış pasif kita kenarının progresif olarak dilimlenmesi, yüzeylenmesi ve önükle üzerine yerleşmesi ile ilgili gelişmiştir (Santoniyen-en geç Maastrichtyen öncesi: Özcan vd., 1990; Okay vd., 1998). Kütahya-Bolkardağ Kuşağı üzerindeki değişik lokasyonlardan alınan bu yaş bulgularına göre M₁, M₂, M₃ evreleri KMK için sırasıyla Turoniyen, Konyasiyen ve Santoniyen-en geç Maastrichtyen aralığında gerçekleşmiş olmalıdır.

KAYNAKLAR

- Bucher, K. and Frey, M., 1994. Petrogenesis of metamorphic rocks. 6th. Edition. Springer-Verlag, Berlin, 318 p.

- Carpenter, M. A. and Okay, İ. A., 1978. Topotactic replacement of augite by omphacite in a blueschist rock from NW Turkey. *Mineralogical Magazine*, 42, 435-438.
- Çoğulu, E. and Krummenacher, D., 1967. Problems geochronometriques dans la partie NW de l'Anatolie Centrale (Turquie). *Schweiz. Mineral Petrogr. Mitt.*, 47, 825-831.
- Göger, E. ve Kiral, K., 1973. Kızılıren dolayının (Konya'nın batısı) genel stratigrafisi. MTA rapor 5204.
- Göncüoğlu, M. C., Dirik, K. and Kozlu, H., 1996. Geodynamic settings of alpine terranes in Turkey. *Annales Geologique de Pays Hellenique*, 37, 123-37.
- Göncüoğlu, M. C., Dirik, K., Erler, A., Yalınız, M. K., Özgül, L. ve Çemen, İ., 1997. Tuzgölü havzası batı kesiminin temel jeolojik sorunları. TPAO rapor 3753, 114 s. (yayınlanmamış)
- Kaaden, van der G., 1966. The significance and distribution of glaucophane rocks in Turkey. *MTA Dergisi*, 67, 37-67.
- Kulaksız, S. and Phillips, W. R., 1985. Radiometric age of the southern metamorphic rocks of Kaymaz-Sivrihisar region, preliminary results. *Türkiye Jeoloji Kurumu*, 32th Ann. Meet. Abst., 4.
- Lisenbee, A., 1971. The Orhaneli ultramafic-gabbro thrust sheet and its surroundings. In: *Geology and History of Turkey*, A. S. Campbell (ed.), 349-368.
- Okay, A. İ., 1984. Distribution and characteristics of the northwest Turkish blueschists. In: *The Geological Evolution of the Eastern Mediterranean*, A. H. F. Robertson and J. E. Dixon (eds.), Geol. Soc. London Sp. Publ., 17, 455-466.
- Okay, A. İ., Harris, N. B. W. and Kelley, S. P., 1998. Exhumation of blueschists along a Tethyan suture in northwest Turkey. *Tectonophysics*, 285, 275-299.
- Önen, P. and Hall, R., 1993. Ophiolites and related metamorphic rocks from the Kütahya region, northwest Turkey. *Geological Journal*, 28, 399-412.
- Özcan, A., Göncüoğlu, M. C., Turhan, N., Uysal, S. and Şentürk, K., 1988. Late Paleozoic evolution of the Kütahya-Bolkardağ Belt. *METU J. of Pure Appl. Sci.*, 21, 211-220.
- Özcan, A., Göncüoğlu, M. C., Turhan, N., Uysal, S. ve Şentürk, K., 1990. Konya-Kadınhanı-IIğın dolayının temel jeolojisi. MTA rapor 9535. (yayınlanmamış)
- Özgül, L., 1998. Geology and petrology of HP/LT metomorphics in Altınekin area (Konya-Central Anatolia). M.Sc. thesis in METU Department of Geology, 225 p. (yayınlanmamış)
- Özgül, L. and Göncüoğlu, M. C., 1998. Geology and petrology of a HP/LT Neo-tethyan sliver in the northern Central Taurides: Koçyaka Metamorphic Complex, Altınekin area, Central Anatolia. Proc. 3th International Turkish Geology Symp. Ann. Meet. Abst., 62.
- Özgül, L. and Göncüoğlu, M. C., 1999. Geodynamics of the Neo-tethyan HP/LT Koçyaka Metamorphic Complex: A subducted continental margin in Northern Central Taurides, Turkey. In: *Eastern Mediterranean Ophiolites-Magmatic Processes and Geodynamic Implications*, 10th European Union of Geosciences Symp., Strasbourg, Abstract Volume, 409-410.
- Raymond, L. A., 1984. Classification of melangés. In: Raymond LA (ed) *Melangés: their nature, origin and significance*. Geol. Soc. of Am. Sp. Paper., 198.
- Yalınız, M. K., Özgül, L., Göncüoğlu, M. C., Winchester, J. A. and Floyd, P. A., 1998. Geochemical discrimination of the HP/LT metabasic rocks in the Koçyaka Metamorphic Complex, Kütahya-Bolkardağ Belt, Central Anatolia. Proc 3th International Turkish Geology Symp. Abst., 138